

pannid seda imels, jätsid sõda seisma ja hüsitsid mis se pidi tähendama. Lätlaesed västasid: "neil olle suur rõõm, et nemid olle riisti-rahwaks saanud, ja tänade Jumalat et tema neid fäitste." Gestlaesed pakusid raha. Lätlaesed västasid: "Maksga tagasi mis teie Sakste kaupmeeste käest ja meie käest olete riisunud. Riistirahwa ja paganate wahel ei wõi ka mite töösi rahu olla, saage riisti-rihwaks, et meie üht Jumalat kumardame ja tenime, siis tahame sõbrust teha!" Sedä Gestlaesed kül ei tahtnud mite, aga hakasid koeu poole minema. Lätlaesed aerasid neid veel taga ja tapasid veel mõnda meest tee peäl.

Lätlaste peälitud Russin ja Waridote forjasid oma wäed loffu ja tungisid Sakala maale, kus nemad jälle Gestlastele palju tahju tegid ja suure saagiga ja hulga wangidega koeu tulid, aga seekord ei aianud Gestlaesed neid mite taga, waid jäid koeu surnuid matma, ja matused pidama. Russin piitis et veel laste lapsed sest saawad rääkida, kuid tema Sakalaesi ärawõitnud. Uga Herrmann, kes Liivi rahva valitsejaks oli seätud, pahandas selle üle, ja kutsus kõik Liivi ja Lätti rahwa wane mid loffu, maenitsetes neid Gestlastega rahu teha. Gestlaesed, selle paremad peälitud selle soas peagu kõik olid ära tapetud ja ne sõa eest karsid, rõitsid rahu pakumist vasta, aga ei tahtnud ka mite kauemaks kui ühe aasta peale lepitust teha.

Kui se rahu aasta oli mõõda läinud, tungisid Russin oma Lätlaestega ja Pertold, Wöannu linna

